

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD) (Portugalia) w dniu 24 stycznia 2019 r. — Vodafone Portugal — Comunicações Pessoais, SA/Autoridade Tributária e Aduaneira

(Sprawa C-43/19)

(2019/C 139/32)

Język postępowania: portugalski

Sąd odsyłający

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD)

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Vodafone Portugal — Comunicações Pessoais, SA

Druga strona postępowania: Autoridade Tributária e Aduaneira

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 2 ust. 1 lit. c), art. 9, 24, 72 i 73 dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. należy interpretować w ten sposób, iż stanowi świadczenie usług podlegające VAT okoliczność, że operator telekomunikacyjny obciąża swoich byłych klientów (którym przyznał korzyści promocyjne mogące obejmować nieodpłatność kosztów instalacji, aktywacji usług, możliwości przeniesienia numeru lub kosztów urządzeń lub stosowanie taryf specjalnych w zamian za zobowiązanie do zachowania okresu obowiązywania umowy, który nie został zachowany z przyczyn leżących po stronie klientów) kwotą, która z mocy prawa nie może przekraczać kosztów poniesionych przez przedsiębiorstwo będące usługodawcą w celu instalacji usługi i powinna być proporcjonalna do korzyści przyznanej klientowi, ustalonej i określonej ilościowo w umowie, w związku z czym nie może ona automatycznie odpowiadać całkowitej wartości kwot pozostałych do zapłaty w dniu rozwiązania umowy?
- 2) Czy w świetle wyżej wymienionych przepisów okoliczność, że takie kwoty są wymagane po rozwiązaniu umowy, gdy operator nie świadczy już usług klientowi, oraz że nie miało miejsca żadne konkretne korzystanie z usług po rozwiązaniu umowy, wyklucza uznanie wspomnianych kwot za zapłatę za świadczenie usług?
- 3) Czy w świetle wyżej wymienionych przepisów należy wykluczyć, że rzeczona kwota stanowi zapłatę za świadczenie usług ze względu na okoliczność, iż operator i jego byli klienci określili z góry, z mocy prawa, w ramach uprzednio sformułowanej umowy standardowej, wzór do obliczenia kwoty, jaką byli klienci będą musieli zapłacić w przypadku niezachowania okresu obowiązywania przewidzianego w umowie o świadczenie usług?
- 4) Czy w świetle wyżej wymienionych przepisów należy wykluczyć, że wspomniana kwota stanowi zapłatę za świadczenie usług, jeżeli sporna kwota nie odpowiada tej, którą operator otrzymałby w ciągu pozostałego okresu obowiązywania umowy, gdyby umowa nie została rozwiązana?